

پرونده الکترونیک سلامت، نسخه‌نویسی الکترونیک، نظام ارجاع و داده‌های بیمه‌ای باید از سامانه‌هایی مستقل و موازی، به اجزای یک زنجیره واحد تصمیم‌گیری تبدیل شوند.

در چنین ساختاری، داده تنها برای ثبت و نگهداری اطلاعات به کار نمی‌رود، بلکه به ابزاری برای تصمیم‌سازی و سیاست‌گذاری بیمه‌ای تبدیل می‌شود.پرونده الکترونیک سلامت می‌تواند یکی از مهم‌ترین زیرساخت‌های خرید راهبردی باشد. زمانی که سابقه خدمات، تشخیص‌ها، ارجاعات و مداخلات درمانی به شکل منسجم در دسترس باشد، بیمه‌گر امکان بیشتری برای ارزیابی ضرورت خدمات، کیفیت ارائه و پیامدهای درمان خواهد داشت و می‌تواند از پرداخت‌های صرفاً مبتنی بر حجم خدمت، به سمت پرداخت مبتنی بر ارزش و نتیجه حرکت کند.از سوی دیگر، توسعه نظام ارجاع الکترونیک می‌تواند ارتباط میان سطح اول و سطوح تخصصی را منسجم‌تر کند و موجب شود خرید خدمات، ارتباط نزدیک‌تری با نیاز واقعی بیمه‌شده داشته باشد.

در این میان، یکپارچگی داده‌های سلامت و بیمه، پیش‌شرط مهمی برای تصمیم‌گیری دقیق و کاهش پرداخت‌های غیرضروری و قابل اجتناب است.با این حال، خرید راهبردی را نباید با کاهش هزینه به هر قیمت یکسان دانست. کنترل هزینه، اگر بدون توجه به دسترسی، کیفیت و پیامدهای سلامت انجام شود، ممکن است صرفاً به کاهش مصرف خدمات منجر شود. هدف اصلی باید «خرید ارزش» باشد؛ یعنی هدایت منابع به سمت خدماتی که علاوه بر ضرورت و اثربخشی، کیفیت مناسب و پیامد مطلوب‌تری برای بیمه‌شده به همراه دارند. از همین منظر، اصلاح روش‌های پرداخت، توجه به